

**ЕНІОАНАТОМІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПАСИВНИХ РЕЖИМІВ
ФУНКЦІОНУВАННЯ І СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНИХ
СТАНІВ ЧАКРОВИХ КОНУСІВ ЧАКРИ
(Еніоанатомія чакр)**

Вперше у світі дається еніоанатомічна характеристика чакр

Ключові слова: пасивно-функціональний стан; пасивно-забезпечувальний функціональний стан; пасивно-контрольний функціональний стан; пасивно-нейтральний функціональний стан; максимально відкрита, оптимально відкрита, напіввідкрита, привідкрита, частково відкрита і закрита основа чакрового конусу.

Впервые в мире представлена эниоанатомическая характеристика чакр

Ключевые слова: пассивно-функциональное состояние; пассивно-обеспечивающее функциональное состояние; пассивно-контрольное функциональное состояние; пассивно-нейтральное функциональное состояние; максимально раскрытое, оптимально раскрытое, полураскрытое, приоткрытое, частично раскрытое и закрытое основание чакрового конуса.

For the first time in the world enioanatomic characteristics of chakras is introduced

Key words: passively-functional condition; passively-securing functional condition; passively-control functional condition; passively-neutral functional condition; basis of chakra cone: open at maximum, open optimally, half-open, partially open and closed.

Продовження з випуску 43-50

Чакрові конуси чакр і чакри в цілому не перебувають у повному пасивному функціональному стані. В них завжди є перебіг інформаційно-енергетичних процесів. Пасивний функціональний стан чакрових конусів чакр розділяється на пасивно-функціональний, пасивно-забезпечувальний, пасивно-контрольний та пасивно-нейтральний.

Пасивно-функціональний стан чакрового конуса характеризується закритістю основи конуса, припиненням переміщень, коливальних рухів і вібрації пелюстків конуса, найбільшою товщиною оболонки основи конуса, незначною вібрацією самого конуса, мінімальною інтенсивністю інформаційно-енергетичного взаємообміну конуса із зовнішнім середовищем, високою концентрацією інформаційно-енергетичних матеріял у порожнині тіла конуса і зниженими можливостями функціональних проявів (мал. 1.1; 3.1; 4.1; 6.1; 7.1, 15). У такому функціональному стані чакрові конуси чакр продовжують інформаційно-енергетичне забезпечення життєдіяльності та функціональних проявів морфологічних та інформаційно-енергетичних структур організму і тонкоматеріальних тіл (ТМТ) до повного використання інформаційно-енергетичної матеріял, сконцентрованої в порожнині тіла конуса. В міру використання концентрованої інформаційно-енергетичного резерву чакровий конус поступово змінює характер свого пасивно-функціонального стану. Він послідовно переходить від пасивно-функціонального до пасивно-забезпечувального, потім до пасивно-контрольного і нарешті – до пасивно-нейтрального функціонального стану. В багатопелюсткових чакрових конусах більшість пелюстків перебуває у статичному положенні, вони не рухаються і не коливаються, а може коливатися і вібрувати лише основа чакрового конуса. Окремі пелюстки можуть коливатися і вібрувати з тою найменшою частотою, з якою коливається і вібрує основа конуса. При пасивно-функціональному стані багатопелюсткових конусів може виникати безліч структурно-функціональних співвідношень між пелюстками і відмінностей їх функціонування. Пасивно-функціональний стан чакрових конусів проявляється в такому інформаційно-енергетичному середовищі, яке є агресивним для чакрових конусів, при їх інформаційно-енергетичних блокадах та в моменти,

коли організм і ТМТ не потребують інтенсивного інформаційно-енергетичного забезпечення. **Чакрові конуси чакр легко переходять від пасивно-функціонального стану на будь-який режим і рівень активного функціонування.**

Пасивно-забезпечувальний функціональний стан чакрового конуса характеризується закритістю основи конуса, довготривалим періодом і найнижчою частотою коливань конуса, припиненням переміщень, коливань і вібрації усіх пелюстків конуса, відсутністю активного поглинання із зовнішнього середовища інформаційно-енергетичних матерій і тим, що чакровий конус функціонально проявляється тільки на найнижчому рівні інформаційно-енергетичного забезпечення життєдіяльності і функцій організму і ТМТ. Такий функціональний стан конусів чакр не сприяє вдосконаленню та еволюційному розвитку людини, її тіл, функціональних можливостей, особливостей, властивостей і здібностей. Пасивно-забезпечувальний функціональний стан чакрових конусів чакр проявляється при довготривалому перебуванні у невластивому і агресивному для них інформаційно-енергетичному середовищі, при їх інформаційно-енергетичних блокадах і недостатньому структурно-функціональному розвитку. Тривалість пасивно-забезпечувального функціонального стану залежить від величини об'єму порожнини тіла конуса, кількості сконцентрованої інформаційно-енергетичної матерії в порожнині тіла конусів, у міжконусовій порожнині, від інтенсивності використання структурами організму і ТМТ сконцентрованої інформаційно-енергетичної матерії, необхідної для підтримання їх життєдіяльності і функціональних проявів. **Із пасивно-забезпечувального функціонального стану чакрові конуси можуть переходити до пасивно-функціонального або пасивно-контрольного функціонального стану. Пасивно-контрольний функціональний стан – це більш поглиблений пасивно-функціональний стан чакрових конусів.** Цей стан настає в міру використання інформаційно-енергетичного резерву чакрового конуса в момент, коли його недостатньо для забезпечення функціональних потреб організму і ТМТ, але достатньо для пасивного контролю їх функціонування і життєдіяльності.

Пасивно-контрольний функціональний стан чакрового конуса характеризується закритістю основи конуса, статичним положенням пелюстків, довготривалим періодом коливань, найнижчою частотою коливань і вібрації чакрового конуса з його наближенням до статичного стану, відсутністю активних процесів поглинання інформаційно-енергетичних матерій із зовнішнього середовища, припиненням інформаційно-енергетичного забезпечення життєдіяльності організму і ТМТ, недостатнім інформаційно-енергетичним резервом чакрового конуса і тим, що чакровий конус функціонально проявляється тільки контрольно-коректуючим рівнем діяльності. Пасивно-контрольний стан чакрового конуса забезпечує контроль інформаційно-енергетичних процесів функціональних проявів структур організму і ТМТ. У процесі контролю чакровий конус здійснює корекцію і оптимізацію інформаційно-енергетичних процесів різного рівня, не допускає інформаційно-енергетичного розбалансування і втрати функціональних проявів організму і ТМТ. Довгий час пасивно-контрольний стан чакрового конуса тривати не може, оскільки повністю вичерпується його інформаційно-енергетичний резерв. Утримання у функціональному співвідношенні і балансі фізичного тіла з ТМТ та функціональної цілісності людини вимагає функціональної активізації тих чакрових конусів чакр, які взаємозв'язані з тими самими структурами і функціями, що і чакровий конус у стані пасивно-контрольного функціонування. Подібно відбуваються компенсації деяких функцій чакрових конусів, які перебувають у стані пасивно-контрольного функціонування. Пасивно-контрольний функціональний стан чакрових конусів проявляється при значній втраті інформаційно-енергетичного резерву. Інтенсивне витрачання резерву чакрових конусів відбувається при довготривалій закритості основи конуса, необхідності інформаційно-енергетичного забезпечення активно функціонованих структур організму, ТМТ, мобілізаційного прояву особливостей, властивостей і здібностей людини. **Використання резерву конусів до межі, за якою чакрові конуси вже не спроможні проявляти свої функції у пасивно-функціональних,**

пасивно-забезпечувальних, пасивно-контрольних функціональних станах, призводить до того, що чакрові конуси переходять до пасивно-нейтрального функціонального стану.

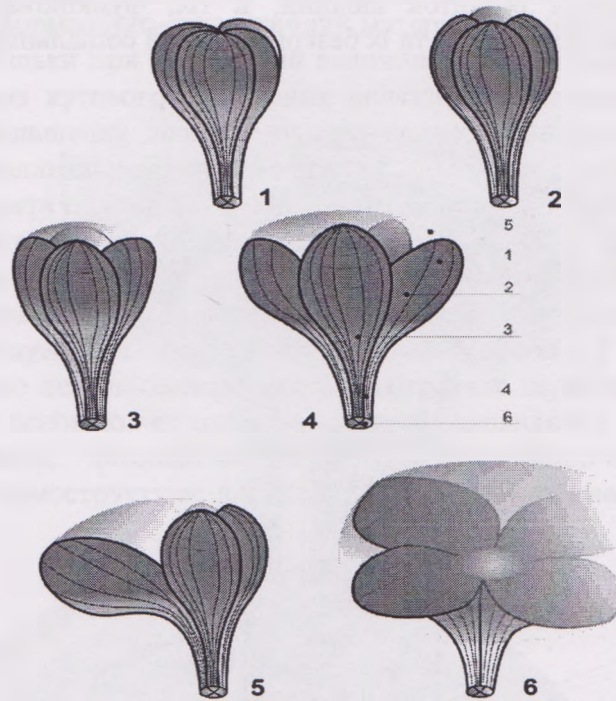
Пасивно-нейтральний функціональний стан чакрового конуса характеризується закритістю основи конуса, статичним положенням конуса і всіх його пелюстків, відсутністю концентрованого інформаційно-енергетичного резерву чакрового конуса, припиненням виконання своїх функцій, мінімальною інтенсивністю всіх інформаційно-енергетичних процесів у конусі, які спрямовані тільки на збереження структурної цілісності конуса. Пасивно-нейтральний функціональний стан чакрових конусів чакр подібний до функціонального стану рослинного зерна. Функціональні можливості чакрових конусів «законсервовані» і зовнішньо не проявляються. Стани пасивно-нейтрального функціонування чакрових конусів проявляються при їх довготривалих і цілковитих інформаційно-енергетичних блокадах, перебуванні у неприродних та агресивних інформаційно-енергетичних середовищах, фіксації в них великих об'ємів негативних причинно-наслідкових інформацій, домінантному матеріально-споживчому вихованні людини та за інших умов. Довготривалий пасивно-нейтральний функціональний стан чакрових конусів може супроводжуватися різноманітними структурно-функціональними порушеннями організму і ТМТ, енергетичним виснаженням, значним послабленням інформаційно-енергетичного імунітету, проникненням у структури ТМТ невластивих, деструктивних, агресивних, негативних інформаційно-енергетичних та біоплазматичних субстанцій, виникненням хвороб, зміною людської ідентичності, небажаними змінами особливостей, властивостей і здібностей людини. Чакрові конуси можуть бути виведені з пасивно-нейтрального функціонального стану за умови, що людина перебуватиме в природно властивому для неї інформаційно-енергетичному середовищі, в умовах екологічно чистої природи, соціально-економічного комфорту, чистого морально-духовного і високорозвиненого інтелектуально-ментального соціального середовища, при переорієнтації свідомості на позитивне мислення, на розуміння єдності матеріального, духовного, людського, земного, космічного, минулого, теперішнього і майбутнього та на усвідомлення того, що все, що відбувається з людиною, – це результат діяльності її генетичного роду та її самої, і при систематичному стимулюванні та розвитку чакрових конусів чакр адекватними засобами і методами. **Виводити чакрові конуси з пасивно-нейтрального функціонального стану досить важко, іноді на це потрібно декілька років, особливо якщо це блакитні, бірюзові, сині, бузкові, фіолетові, рожеві, білі і золоті чакрові конуси основних чакр.**

Чакрові конуси чакр можуть бути функціонально активні при відкритій та закритій основі конуса. Розрізняють максимально відкриту, оптимально відкриту, напіввідкриту, привідкриту, частково відкриту і закриту основу конуса (*мал. 1, 2*).

Максимально відкрита основа чакрового конуса настає при переміщенні пелюстків конуса до крайнього куткового положення в напрямку найбільшого допустимого збільшення діаметра основи чакрового конуса. Всі пелюстки займають однакове кутове симетричне положення в одній площині. При цьому чакровий конус досягає найбільшої загальної площі, об'єму внутрішньоконусової порожнини, найменшої товщини оболонки основи, найбільшої швидкості переміщень, вібрації, амплітуди і частоти коливальних рухів пелюстків (*мал. 1.6; 2.5; 3.6–15; 4.6; 5.1–5, 11–15; 6.5–7, 10–15; 7.5–14*). Максимально відкрита основа чакрового конуса дозволяє йому реалізувати всі свої функціональні можливості, інформаційно сприяти всебічному функціональному прояву людини у відповідності до рівня її еволюційного розвитку. Людина набуває можливість всебічного, гармонійного і збалансованого розвитку своїх тіл, функціональних особливостей, властивостей, здібностей, можливостей та їх повної реалізації на будь-яких рівнях буття.

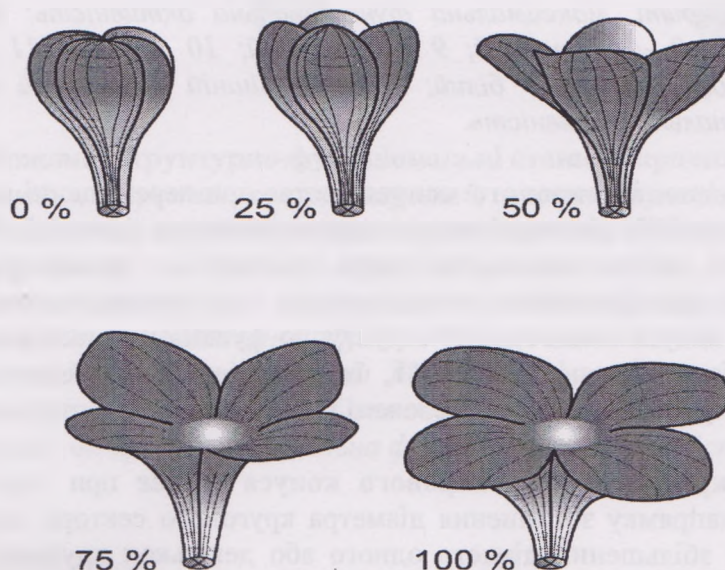
Оптимально відкрита основа чакрового конуса настає при переміщенні пелюстків конуса до функціонально необхідного куткового положення в напрямку збільшення від 25 до 50% діаметра основи чакрового конуса (*мал. 1.4; 2.2.3; 3.3–5; 4.5; 5.9.10; 6.3.4; 7.3.4*).

Оптимально відкрита основа чакрового конуса свідчить про збалансований структурно-функціональний стан конуса, організму і ТМТ, скоординовані співвідношення функцій між ними, сприятливі умови середовища, поступальний еволюційний розвиток і вдосконалення людини, її тіл, функціональних можливостей, особливостей, властивостей і здібностей.

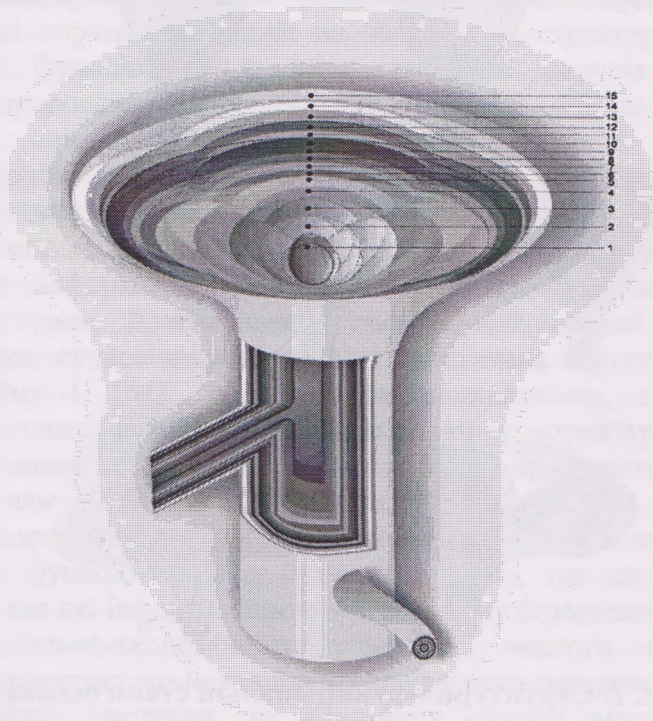
Мал. 1. Структурно-функціональні стани основи чакри:

1 – закрита основа чакри, функціонально-пасивний стан чакри; 2 – привідкрита основа чакри, перехід до мінімальної функціональної активності чакри; 3 – основа чакри відкрита на 25%, оптимально понижена функціональна активність чакри; 4 – напіввідкрита (40–50%) основа чакри, оптимально підвищена функціональна активність чакри: 4.1 – основа; 4.2 – тіло; 4.3 – вершина; 4.4 – мікроканали; 4.5 – оболонка; 4.6 – поперечний розріз вершини; 5 – частково відкрита основа чакри, високоспецифічна функціональна активність чакри; 6 – максимально (100%) відкрита основа чакри, максимальна функціональна активність чакри.

Мал. 2. Міри відкритості основи чакрового конуса

Напіввідкрита основа чакрового конуса настає при переміщенні пелюстків конуса до оптимального кутового положення в напрямку збільшення на 50% діаметра основи чакрового конуса (мал. 1.4; 2.3; 4.4.5; 5.9.10; 6.4; 7.4). Напіввідкрита основа чакрового конуса свідчить про високу врівноваженість функціональної активності конуса, організму і ТМТ, перебування людини у відповідному їй інформаційно-енергетичному середовищі, добрий стан здоров'я, безпроблемний розвиток людини, її тіл, функціональних можливостей, особливостей, властивостей і здібностей та їх безконфліктний соціальний прояв.

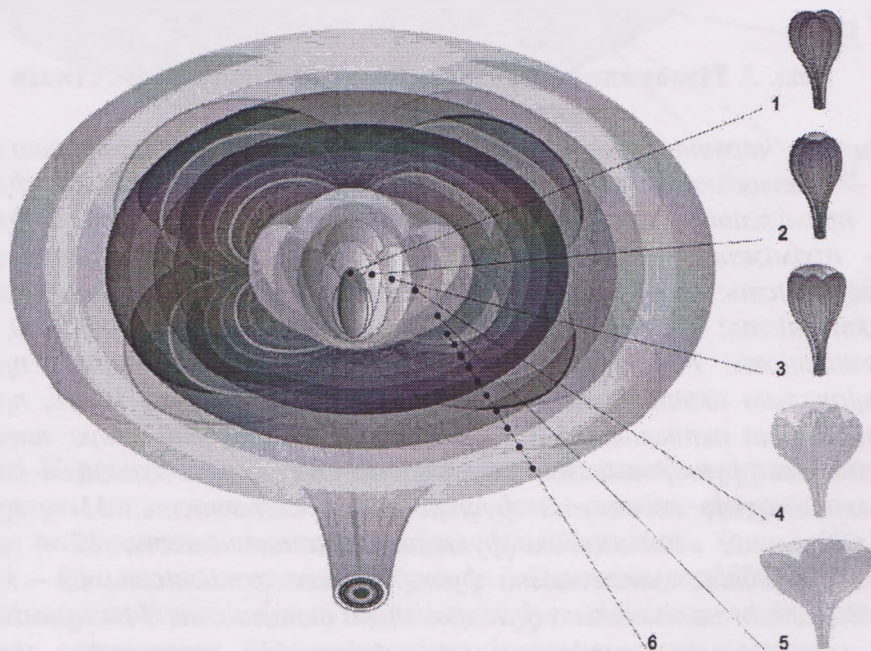
Мал. 3. Структурно-функціональні стани чакрових конусів чакри:

1 – внутрішній – червоний конус, закритий, пасивно-функціональний стан; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий на 25%, оптимально знижена функціональна активність; 4 – проміжний – світлосяючий оранжевий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 5 – проміжний – жовтий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 6–14 – проміжні конуси, відкриті, максимальна функціональна активність: 6 – зелений; 7 – світлосяючий зелений; 8 – блакитний; 9 – бірюзовий; 10 – синій; 11 – бузковий; 12 – фіолетовий; 13 – рожевий; 14 – білий; 15 – зовнішній – золотий конус, відкритий, максимальна функціональна активність.

Привідкрита основа чакрового конуса настає при переміщенні пелюстків конуса в напрямку збільшення до 25% діаметра основи чакрового конуса (мал. 1.3; 2.2; 3.3; 4.3; 5.6–8; 6.3; 7.3). Привідкрита основа чакрового конуса свідчить не тільки про функціонування конуса в тяжких інформаційно-енергетичних умовах середовища, часткову інформаційно-енергетичну блокаду конуса і недостатній структурно-функціональний розвиток конуса, але й про те, що організм, фізичне тіло, ТМТ, їх функціональні прояви і життєдіяльність достатньо інформаційно-енергетично забезпечені і не потребують функціональної активізації чакрового конуса.

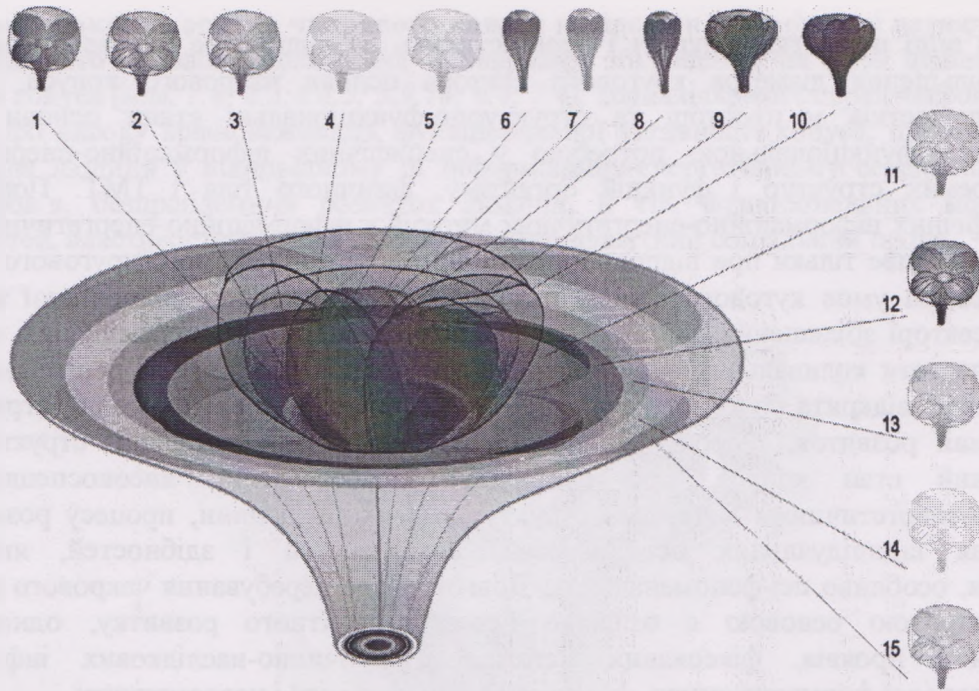
Частково відкрита основа чакрового конуса настає при переміщенні окремих пелюстків конуса в напрямку збільшення діаметра кругового сектора основи конуса (мал. 1.5; 6.9). Може бути збільшений діаметр одного або декількох кругових секторів основи конуса. При цьому одні пелюстки конуса закриті і перебувають в нульовому кутовому

положенні, а інші пелюстки відкриті і перемістились на відповідне кутове положення в напрямку збільшення діаметра кругового сектора основи чакрового конуса. Подібні положення пелюстків у просторі та структурно-функціональні стани основи конуса обумовлюються функціональною потребою у специфічних інформаційно-енергетичних матеріях окремих структур і функцій організму, фізичного тіла і ТМТ. Поглинання високоспецифічних інформаційно-енергетичних матерія з інформаційно-енергетичних полів середовища можливе тільки при відповідній величині діаметра окремого кругового сектора основи конуса, за умов кутового положення пелюстків у площині, відповідної товщини оболонки в секторі збільшення діаметра основи конуса, швидкості переміщення, вібрації, амплітуди і частоти коливальних рухів відкритих пелюстків і закритості решти пелюстків конуса. Частково відкрита основа чакрового конуса свідчить про його високий структурно-функціональний розвиток, широкі функціональні можливості, особливий структурний і функціональний стан конуса, про необхідність забезпечення високоспецифічними інформаційно-енергетичними матеріями структур і функцій людини, процесу розвитку та вдосконалення індивідуальних особливостей, властивостей і здібностей, які рідко зустрічаються, особливо псі-феноменальних. Довготривале перебування чакрового конуса з частково відкритою основою є ознакою його домінантного розвитку, однобічності функціональних проявів, фіксованих негативних причинно-наслідкових інформацій, деформації чакрової формоструктури, функціональної патології і недостатності.

Мал. 4. Можливі структурно-функціональні стани чакрових конусів чакри:

1 – внутрішній – червоний конус, закритий, пасивно-функціональний стан; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий на 25%, оптимально знижена функціональна активність; 4 – проміжний – світлосяючий оранжевий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 5 – проміжний – жовтий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 6 – зелений, світлосяючий зелений, блакитний, бірюзовий, синій, бузковий, фіолетовий, рожевий, білий і золотий конуси – відкриті, максимальна функціональна активність.

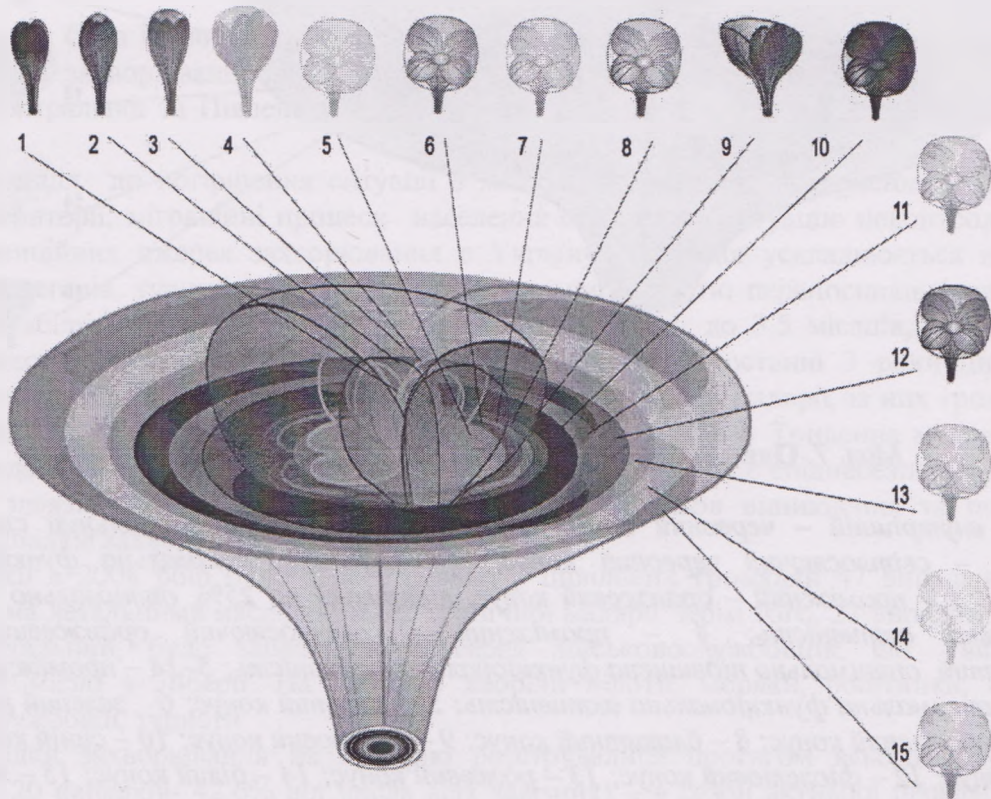

Мал. 5. Різновидності структурно-функціональних станів чакрових конусів чакри:

1 – внутрішній – червоний конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 4 – проміжний, світлосяючий оранжевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 5 – проміжний – жовтий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 6 – проміжний конус – зелений, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 7 – проміжний – світлосяючий зелений конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 8 – проміжний – блакитний конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 9 – проміжний – бірюзовий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 10 – проміжний – синій конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 11 – проміжний – бузковий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 12 – проміжний – фіолетовий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 13 – проміжний – рожевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 14 – проміжний – білий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 15 – зовнішній – золотий конус, відкритий, максимальна функціональна активність.

Закрита основа чакрового конуса настає при переміщенні пелюстків конуса до нульового кутового положення, в якому периферії суміжних пелюстків тісно прилягають одна до одної і діаметр основи конуса зменшується до мінімуму (мал. 1.1; 2.1; 3.1; 4.1; 6.1; 7.1.15). При закритій основі конус може перебувати в пасивно-функціональному, пасивно-забезпечувальному, пасивно-контрольному і пасивно-нейтральному функціональних станах. Закрита основа чакрового конуса свідчить про адаптаційно-компенсаторну і захисну структурно-функціональну реакцію конуса, збереження цілісності структури і потенційних функціональних можливостей конуса, підтримання життєдіяльності і функціональності окремих структур організму, фізичного тіла і ТМТ, обмеження функціональних можливостей конуса, функціонування конуса при інформаційно-енергетичних блокадах, про великі об'єми фіксованих у конусі негативних причинно-наслідкових інформацій, перебування конуса у

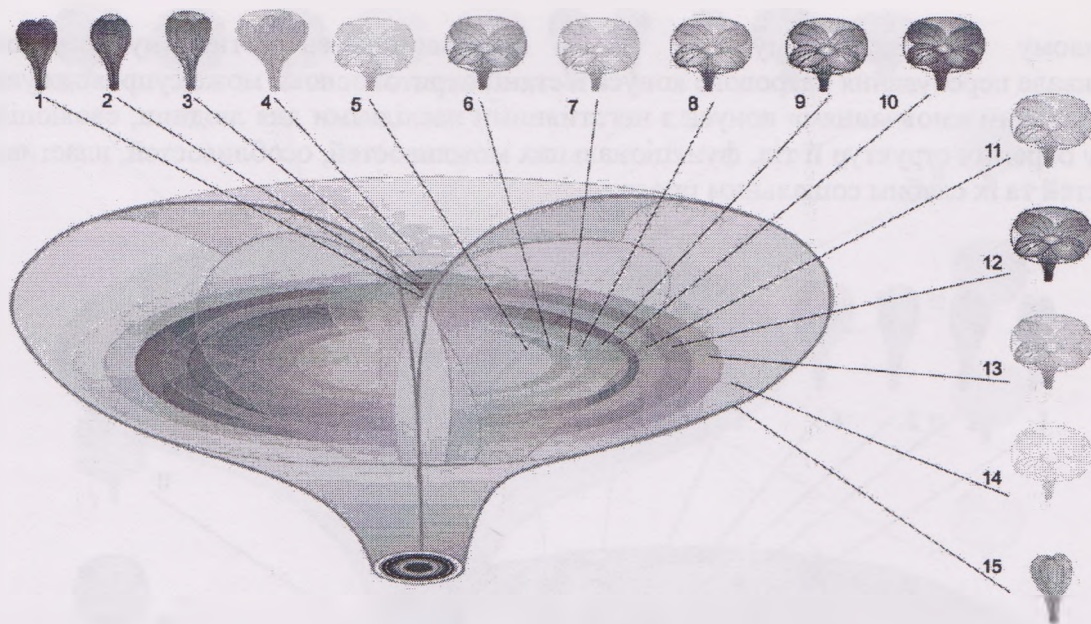
невластивому та агресивному для нього інформаційно-енергетичному середовищі. Довготривале перебування чакрового конуса в стані закритої основи може супроводжуватись функціональним «мовчанням» конуса з негативними наслідками для людини, еволюційного розвитку окремих структур її тіл, функціональних можливостей, особливостей, властивостей і здібностей та їх слабим соціальним проявом.

Мал. 6. Варіанти структурно-функціональних станів чакрових конусів чакри:

1 – внутрішній – червоний конус, закритий, пасивно-функціональний стан; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий на 25%, оптимально знижена функціональна активність; 4 – проміжний – світлосяючий оранжевий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 5 – проміжний – жовтий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 6 – проміжний – зелений конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 7 – проміжний – світлосяючий зелений конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 8 – проміжний – блакитний конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 9 – проміжний – бірюзовий конус, частково відкритий, високоспецифічна функціональна активність; 10 – проміжний – синій конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 11 – проміжний – бузковий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 12 – проміжний – фіолетовий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 13 – проміжний – рожевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 14 – проміжний – білий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 15 – зовнішній – золотий конус, відкритий, максимальна функціональна активність.

Мал. 7. Один із варіантів структурно-функціональних станів чакрових конусів чакри:

1 – внутрішній – червоний конус, закритий, пасивно-функціональний стан; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий на 25%, оптимально знижена функціональна активність; 4 – проміжний – світлосяючий оранжевий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 5–14 – проміжні конуси, відкриті, максимальна функціональна активність: 5 – жовтий конус; 6 – зелений конус; 7 – світлосяючий зелений конус; 8 – блакитний конус; 9 – бірюзовий конус; 10 – синій конус; 11 – бузковий конус; 12 – фіолетовий конус; 13 – рожевий конус; 14 – білий конус; 15 – зовнішній – золотий конус, закритий, пасивно-функціональний стан.

Продовження у випуску 52

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильчук А. Л. Функціональна анатомія чакр. - Львів.: Каменяр, 2003. – 208 с. + 22 іл.
2. Васильчук А. Л. Атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини.– Львів.: „Каменяр”, 2003. – 648 с. з іл.
3. Васильчук А. Л. Розвиток чакр у переднатальному та постнатальному періодах онтогенезу людини // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. Вип. 7. - Львів, 2005, С. 18-24.
4. Vasil'čuk Anatolij. Enioanatomie jemnohmotných těl člověka. – Skalica: Elena Mikúšová MM, 2009. – 1 144 s.: il.

**В.Д. ВИНАР, Г.В.КАРПОВА
ЗАХВОРЮВАННЯ МАЛЯРІЄЮ МОЖНА ПОПЕРЕДИТИ.**

Стаття присвячена характеристиці сучасного стану захворюваності населення малярією та заходам з її профілактики.

Ключові слова: малярія, епідемічна ситуація, епідемічний сезон.